

Plnění č. 4

Milé kolegyně a kolegové,
také tentokrát Vás čeká překlad latinských ustanovení, která se nacházejí v Příručce práva městského Jana z Gelnhausenu. Váš úkol bude vedle uvedeného následující. V citovaných člancích se vyskytuje termín „hereditas“, na který se primárně zaměříte. V čl. 1122 má totiž docela odlišný význam než v č. 484 a 488. Je to způsobeno tím, že tyto dva články zkonstruoval písař Jan, který je autorem brněnské právní knihy, ze které Příručka práva městského vychází. Oproti tomu byl čl. 1122 převzat z římskoprávních Digest a termín „hereditas“ tedy má původní význam a odpovídá úzu klasické (antické) latiny. Na Vás proto je, abyste jednak uvedli interpretaci obou ustanovení, uvedli eventuality významu termínu „hereditas“ a zamysleli se nad tím, jak kolizi těchto ustanovení mohli řešit tehdejší právníci. Samozřejmě očekávám, že využijete metody interpretace (základní i zvláštní) a svoji tezi řádně odůvodníte. Doporučuji Vám práci s příslušnými slovníky a primární i sekundární literaturou. Velmi nápomocná Vám může být monografie M. Flodra, Brněnské městské právo (Zakladatelské období). Vzhledem k tomu, že Vám zadání do ISu vkládám až dnes, bude termín pro odevzdání plnění výjimečně prodloužen do čtvrtka 20:30 hod.

Čl. 484 De hereditatibus in genere

Si possessor hereditatis ipsam anno et die tenuerit et libere sine impetitione possedit, impetio per quemcumque postea facta cassa est et vana. Infra autem dictum tempus, quod continet prescriptionem, que in iure civili est annus et diurna, tenetur venditor emptori hereditatem resignatam ab omnibus impetitionibus disbrigare.

Čl. 488 De resignacione hereditatis

Hereditas primum per venditorem in manus iudicis assignanda est, quia eam ulterius emptori resignat.

Čl. 1122

Hereditas nihil aliud est, quam successio in universum ius, quod defunctus habuit.